

Μὲ τὸν Θεὸν τοῦ ὁ λαὸς τὰς χεῖράς του πταυρόνει. . .
 Καὶ ἂν ἐκεῖ παραμονὴν περάσῃς Χριστοῦ γεννῶν,
 Ἀνάστατον τὸν σκιερὸνδρομίσκον θ' ἀπαντήσῃς
 Θά ἴδῃς πᾶν παράθυρον φαιδρῶς ἠνεωγμένον,
 Ἐκαστὴν θύραν ἀνοικτὴν παντοῦ θά θεωρήσῃς
 Καὶ ἀσυνήθῃ, θόρυβον εἰς πᾶσαν τοῦ οἰκίαν
 Συγχίνῃσιν, κατάνυξιν ὅπου στραφῆς ἄγιαν,
 Φωνάς θ' ἀκούσῃς, ἄσματα, ἐνίοτε καὶ λύραν,
 Καὶ ἀπὸ θύραν θά ἴδῃς παῖδας μικροῦς εἰς θύραν
 Ζητοῦντας τὰ Χριστοῦ γεννᾶ νὰ ψάλλουν ἐπιμόνως.
 Παρέει, γραῖαν κλίνουσιν ἐμπρὸς αεπτῆς εἰκόνας
 Ν' ἀνάπτῃ μετὰ ζέσεως τὴν ἱερὰν λυχνίαν
 Ἐγγὺς, παρθένον ἔφηγον εἰς ἀνοικτὴν οἰκίαν,
 Ἐως τὸ γόνυ ἔχουσιν ἐσθῆτα ὑψωμένην,
 Νὰ σκέπῃ μὲ τὴν γύμνωσιν τῆς ἀθωότητός της

Τὴν κνήμην γυμνωμένην,
 Καὶ τὰς σανίδας τοῦ μικροῦ νὰ πλύνῃ δώματός της.
 Θά ἴδῃς οἰκοδόμοινα ἐκ παίδων κυκλομένην
 Ἐκβάλλουσιν τοὺς ἄρτους της με πτόον ἐκ κλιδάνου,
 Κ' εἰσέτι τὴν Χριστόπητταν θερμὴν καὶ μυρωμένην.
 Ἦχον πλησίον σου αἰλοῦ θ' ἀκούσῃς καὶ τυμπάνου.
 Κ' ἐνίοτε μὲ πᾶλλουσιν θ' ἀκροαθῆς καρδίαν
 Τὸν κώδωνα τῆς ἐορτῆς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν. . .
 Ἐκεῖ ἀστός τις ἀγαθὸς καρποῦς καὶ ἄνθη φέρει
 Παρέει κόρη θελκτικὴ ἐσθῆτα ἐτοιμάζει,
 Ἦν αὔριον πρώτην φορὰν εἰς τὸν ναὸν θά φέρῃ,
 Καὶ παίδων ὁμιλλοῦς ἐκεῖ ἀγαλλομένους κράζει.
 Παντοῦ χαρὰν, φαιδρότητα καὶ τέρψιν θ' ἀπαντήσῃς
 Καὶ πᾶς γεννᾶται ὁ Χριστὸς ἐκεῖ θά ἐνοήσῃς.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐρώτησαν νέαν κόρην :

— Ποίαν ἡλικίαν ἔχετε ἀκριβῶς ;

— Ὅταν πηγαίνω ἔξω μὲ τὸν μπαμπᾶ εἶμαι
 δεκακοτῶ ἐτῶν, ὅταν πηγαίνω μὲ τὴ μαμᾶ εἶ-
 μαι μόνον . . . δεκαεπτάρον.

*

**

— Ὁ Ἀγαθόπουλος ἠγόρασεν ἐκ βιβλιοπω-
 λείου ἐν μυθιστόρημα. Καθ' ὁδὸν συναντᾷ φίλον
 του καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἂν ἔλαυε καλὴν ἐκλογὴν.

— Λαμπρὰν, τῷ ἀποκρίνεται ἐκεῖνος, εἶνε ἐν
 ἀπὸ τὰ ὠραιότερα βιβλία.

— Τότε πάω νὰ πάρω ἄλλο ἓνα ἀντίτυπον. . .

— Γιατί ;

— Ἀφοῦ εἶνε, τόσο λαμπρό . . . νὰ τὸ ξανα-
 διαβάσω.

— ; ; ;

*

**

Λογικὴ δικηγόρου :

Δωποδύτης συνελήφθη κλέπτων μίαν γούραν
 καὶ πρόκειται νὰ δικασθῇ ἐκ προοιμίων ὅμως δη-
 λοῖ τῷ δικηγόρῳ, ὅστις προσφέρει νὰ τὸν ὑπε-
 ρασπίσῃ ἐν τῇ δίκῃ, ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ τὸν πλη-
 ρώσῃ ἐὰν δὲν ἐπιτύχῃ τὴν ἀθώωσιν του.

— Πολὺ καλὰ, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἂν σὲ ἀ-
 θώωσουν, θά μοῦ δώσῃς ἐμένα. . . τὴ γούρα.

*

**

Μεταξὺ δύο θαλαμηπόλων.

— Αἰ, Μαργαρίτα, πῶς τὰ πᾶς μὲ τὴν και-
 νούργια κυρία σου, εἶσαι εὐχρησθημένη ;

— Εὐχρησθημένη ; Οὐφ !

— Καὶ ἔμένα μοῦ εἶπαν πῶς σοῦ δίνει τὰ φο-
 ρεμάτά της καὶ τὰ καπέλα της.

Ἡ Μαργαρίτα θυμωμένη :

— Μοῦ τὰ δίνει . . . ναί, μ' ἀφ' οὗ περάσῃ ἡ
 μῦδα των !

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τρία εἶνε τὰ μεγαλειότερα δεινὰ τοῦ βίου : τὸ
 γῆρας, ἡ ἀσθένεια, ὁ θάνατος. Οὐδὲν τούτων δύ-
 ναται νὰ θεραπεύσῃ ὁ πλοῦτος ; τοῦναντίον, ἕνεκα
 αὐτοῦ γηράσκει τις ἐνίοτε ταχύτερον, ἀσθενεῖ συ-
 χνότερον, καὶ πρωϊώτερον ὑποκύπτει εἰς τὸν θά-
 νατον.

Ὁ φυλάττων τὸ μυστικόν του τηρεῖ τὴν ἐλευ-
 θερίαν του.

Ἡ δραστηριότης εἶνε τὸ ἐπικερδέστερον ἐμπό-
 ρευμα.

Ζήτησον τὸν φίλον σου μίαν βαθμίδα ὑψηλό-
 τερα τῆς θέσεως ἐν ἣ εὕρισκῃσαι, τὴν δὲ γυναῖκά
 σου μίαν βαθμίδα χαμηλότερα.

Ἐλάχιστα χρειάζεται ὁ ἄνθρωπος διὰ τροφήν,
 κατοικίαν καὶ ἐνδυσιν αὐτοῦ ; πάντα τὰ λοιπὰ ἐ-
 πιθυμεῖ ἵνα συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ὁρέξεις τῶν ἄλ-
 λων, ἢ ἵνα τοὺς καταπλήξῃ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Νέα βελγικὴ ἀποστολὴ εἰς Κόγκον. Νέα βελ-
 γικὴ ἀποστολὴ ἐξέπελευσε πρὸ τινος ἐξ Ἀμβέρσῃς
 κατευθυνομένη εἰς Κόγκον. Ὁργανώθη ὑπὸ τῆς
 πρὸς μελέτην τοῦ Ἀνώ Κόγκου Ἐπιτροπῆς, σωμα-
 τείου παρεμφεροῦς καὶ παραλλήλου πρὸς τὴν ἀφρι-
 κανικὴν Ἀλληλεθνή Ἐταιρίαν, ἀλλ' ὅπερ ἐπεφυλά-
 ξατο δι' ἑαυτὸ τὸ πρακτικὸν οὕτως εἶπεν μέγας
 τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ ἀποστολὴ ἀποτελεῖται ὑπὸ
 τῶν κ. κ. Vanden Heuvel, τοῦ ἱππότου Schau-
 mann, αὐστριακοῦ ἀξιοματικοῦ, καὶ τοῦ μαύρου
 Δασύλα ἀκολούθου τοῦ Στάνλεϋ.

Τὸ ἀτμόπλοιον, οὗ ἐπιβαίνουσιν ὀνομάζεται
 «Harkaway» καὶ εἶνε ἐξακοσίων τόννων. Τὸ πλή-
 ρωμα σύγκειται ἐκ δεκαπέντε ναυτῶν καὶ τεσσά-
 ρων θερμαστῶν. Τὴν ἀποστολὴν παρακολουθοῦσι
 τρεῖς μηχανικοὶ, δύο ξυλουργοὶ, καὶ εἷς χημικός.
 Τὸ φορτίον τοῦ «Harkaway» συνίσταται ἐκ βαμ-

βακερών υφασμάτων, εκατὸν τεσσαράκοντα τρισάρων μικρῶν κατόπτρων, ἀπειρῶν ὑαλίνων μαργαριτῶν, πεντακοσίων χρυσοκεντήτων στολῶν, μακρῶν κοιτωνιτῶν ἐρυθροχρῶν, λίαν ἐκτιμωμένων πάντων ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν, τοῦ Κόγκου, σπόρων ὄλων τῶν ἐν Βελγίῳ καλλιεργουμένων λαχάρων, ὄπλων καὶ ἐκατοντάδων κοιλῶν πυρίτιδος.

Τὸ «Harkaway» ἐκπλέει ἐξ Ἀμβέρσης κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ στόμιον τοῦ Κόγκου, μέλλον ἐπὶ βραχύτατον μόνον νὰ σταθμεύσῃ εἰς Λισβῶνα καὶ Μεδέραν. Ἡ ἀποστολὴ δέον νὰ μεταβῇ ταχέως εἰς τὸν πέμπτον σταθμὸν, τὸν ἰδρυθέντα ὑπὸ τοῦ Στάνλεϋ ἐπὶ τοῦ Κόγκου, δηλαδὴ πολὺ ἐπέκεινα τοῦ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μακόκου εἰς τὸν Γάλλον περιηγητὴν Βράτζαν παραχωρηθέντος ἐδάφους. Ἡ βελγικὴ ἀποστολὴ, ἔχει ἐντολὴν νὰ προχωρήσῃ προσωτέρω ἐν εὐθέτῳ καιρῷ, καὶ νὰ ἰδρῶσιν νέους σταθμούς.

Τὸ «Harkaway» ἅμα ἀφικόμενον εἰς Κόγκον θέλει ἀνταλλάξῃ τὸ φορτίον αὐτοῦ δι' ἄλλου, ἐτοιμοῦ ἤδη, προϊόντος ἀρχαιοτέρων ἀνταλλαγῶν. Τοῦτο ἀποτελεῖται ἐξ ἐλεφαντόδοντος, φοινικελαίου, ῥητίνης, καὶ εἰδους τινὸς μεγάλων κυάμων ἀναλόγων πρὸς τὸ κακάον. Εἰς Ἀμβέρσῃ ἀναμένεται τὸ ἀτμόπλοιο ὁ Στρατηγὸς Βριαλμόν τὸ ὁποῖον φορτῶναι τῶρα εἰς τὸν Κόγκον φορτίον ὅμοιον πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ «Harkaway» ἐκ τοῦ Κόγκου εἰς Ἀμβέρσῃ κομισθησόμενον.

Ὁ κ. Στάνλεϋ ἀσθενῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ συμμετάσχῃ τῆς ἀποστολῆς. Μετὰ τινῶν ἐβδομάδων διαμονῆν ἐν Νικαίᾳ θὰ κατευθυνθῇ εἰς Κόγκον.

Οἱ Ἀμερικανοὶ φοβούμενοι μήπως ἐκλείψῃ ἡ ξυλεία ἐπενόησαν ἀρτίως τρόπον κατασκευῆς αὐτῆς ἐξ ἀχύρων. Εἶχον ἤδη ἀντικαταστήσει τὸν σίδηρον διὰ τοῦ χάρτου, τοῦ λοιποῦ δὲ θὰ οἰκοδομῶσι καὶ δι' ἀχύρων. Τὸ νέον τοῦτο προῖδν δύναται, ὡς λέγουσι, ν' ἀνταγωνισθῇ πρὸς τὴν πεύκην καὶ τὸ καροῦξυλον. Κυρίως παραδίδεται εἰς ἐμπορικὴν κυκλοφορίαν ὑπὸ μορφῆν σανίδων 80 ὑφεκατομέτρων πλάτους, 3 μέτρων καὶ 70 ὑφεκατομέτρων μήκους καὶ 1 μέτρου καὶ 3 ὑφεκατομέτρων πάχους· δύναται νὰ πριονισθῇ, νὰ τορνευθῇ νὰ δεχθῇ ἦλους καὶ ἔλικας, ὅπως καὶ ἡ δρυς ἐπιδέχεται λείανσιν καὶ στίλβωσιν, ἔνεκα δὲ τῆς συστάσεως αὐτοῦ καίεται δυσκόλως. Τὸ ἀχύρινον ξύλον εἶνε σιερά φύλλον ναστοχάρτου συμπεπισσμένων. Ἡ δὲ σημασία αὐτοῦ ἔσται μεγίστη ἐν τῷ μέλλοντι. Πράγματι, εἶνε ἀνάγκη 200 ἐτῶν ὅπως ἀναφυῶσι δένδρα δυνάμενα νὰ παράσχωσι σανίδας 80 ὑφεκατομέτρων πλάτους, ἐκ τῆς δεσημέραι δ' ἐπιτεινομένης ἐρημώσεως τῶν δασῶν δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἔσται ἀδύνατος ἡ ἐκ τῶν δασῶν προμήθεια ξυλείας τοιοῦτων διαστάσεων.

Αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφ' μ' ῥίδες εἶνε πρωτοτυπότητας καὶ εἰς αὐτοὺς ἔτι τοὺς ἀστεισμούς των. Περὶ τούτου, δύναται νὰ κρίνῃ ὁ ἀναγινώσκων τὰ ἐξῆς, ἅπερ ἐραυρίζομεθα ἐξ ἐφημερίδος τινος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

«Ἡ ἀξία τοῦ Γκόσυλδ.

»Ἐγράψαμεν ὅτι ὁ κ. Γκόσυλδ ὀλίγον ἔλειψε νὰ κατακερματισθῇ ἐν Ῥότσεστερ ὑπὸ ἀτμαμάξις ἀνηκούσης εἰς τὸν κ. Οὐίλλιαμ Βάνδερβιλτ. Ἄς ὑπολογίσωμεν τί θὰ ἐστοιχίζεν εἰς τὸν κ. Βάνδερβιλτ ἂν ὁ κ. Γκόσυλδ ἐφονεύετο ἢ ἐπληρόνετο. Ἄν μὲν ἐφονεύετο, ἡ οἰκογένειά του δὲν θὰ ἐδικαιούτο νὰ λάβῃ ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τὰς 5,000 δολλάρια, ἀλλ' ἂν κατὰ δυστυχίαν τοῦ Βάνδερβιλτ δὲν ἐφονεύετο, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον ἐπληρόνετο ἀρεκτὰ βαρέως ὅπως μὴ δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ ἐξακολουθῇ τὰς ἐπιχειρήσεις του, θὰ ἐλάμβανεν ἀποζημίωσιν ἀναλογούσαν πρὸς τὰ ἐτήσια αὐτοῦ κέρδη.

Λοιπὸν ὁ Γκόσυλδ ἐκέρδισεν εἰς 20 ἔτη 60,000,000 δολλαρίων. Τὰ ἐτήσια λοιπὸν αὐτοῦ κέρδη εἶνε 3,000,000 δολλάρια, καὶ τὸ δικαστήριον θὰ ἠδύνατο, στηρίζον τὴν ἀπόφασιν του ἐπὶ τοῦ μέσου τούτου ἐτησίου κέρδους νὰ καταδικάσῃ τὸν Βάνδερβιλτ νὰ πληρῶσῃ εἴκοσι μέχρι τριάκοντα ἑκατομμυρίων δολλαρίων, πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν κατέστησεν ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν διὰ τῆς ἀτμαμάξις του.

Τὸ συμπέρασμα τῶν ἀνωτέρων εἶνε ὅτι, πολλῶ ὀλιγώτερον δαπανηρὸν θὰ ἦτο νὰ φονεύσῃ τὸν κ. Γκόσυλδ παρὰ νὰ τὸν ἀκρωτηριάσῃ. Ὅσοι ἐνδιαφέρονται ἄς τ' ἀκούσωσι».

Ἡ προσοχὴ δλοκλήρου τοῦ κόσμου εἶνε ἐστραμμένη πρὸς τὴν κεντρῶν Ἀφρικὴν. Μετὰ τὸν Λιβιγκσῶνα, τὸν Στάνλεϋ, τὸν Βράτζαν, νῦν ὁ Ἰωσήφ Θόμψων πρόκειται νὰ ἐξερευνησῇ τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην τῆς λίμνης Βικτωρία-Νυάνζα, τὸ ὄρος Κένια, καὶ τὰς ἀνεξερευνητοὺς χώρας τοῦ Μαζάι. Τὰς δαπάνας τῆς ἀποστολῆς ταύτης ποιεῖται ἡ ἀγγλικὴ βασιλικὴ Ἐταιρεία τῆς γεωργίας, ἔθηκε δὲ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. Θόμψων πιστώσιν 65,000 φράγκων. Ἐκτὸς τούτου δὲ καὶ ἡ κυβέρνησις παρέχει πρὸς αὐτὸν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐξοπλισμὸν τῆς ἀποστολῆς ὅπλα· ἡ «British-India Company» μεταφέρει δωρεὰν τοὺς ἀνθρώπους τῆς καὶ τὰ ἀναγκαίουντα σκευὴ των καὶ ὁ Easter Telegraph Company θέλει διαβιβάσει δωρεὰν πρὸς τὴν Γεωγραφικὴν Ἐταιρίαν πάντα τὰ τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα θέλει ἀποστείλει πρὸς αὐτὴν, ὅπως τὴν κρατεῖ ἐνήμερον τῶν ἐνεργειῶν του. Ὁ κ. Θόμψων προτίθεται νὰ διαμείνῃ ἐπὶ διετίαν ἐν τῇ κεντρῶν Ἀφρικῇ.

Τὸ ἀλεξιβρόχιον, ὄργανον χρησιμώτατον ἐν καιρῷ βροχῆς, δύναται ἐνίοτε νὰ γείνῃ πρόξενον

καὶ ἀνεπίστου τύχης, ἐὰν μάλιστα ὁ κάτοχος αὐτοῦ τύχη φιλόφρων ἄνθρωπος. Τοῦτο μαρτυρεῖ τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον.

Ἡ δούκισσα Berry, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Γαλλίας, μεταβάσα εἰς τὴν βράπτριάν της καὶ ἔχουσα ἀνάγκην νὰ παραμείνῃ ἐπ' ὀλίγον, ἀπέπεμψε τὴν ἀμαζάν της. Ἄλλ' ὅτε ἐπανήρχετο οἶκοι, βροχὴ βραγδαία κατέλαθεν αὐτήν. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν νεανίας τιμίου ἐξωτερικοῦ πλησιάζει φιλοφρόνως καὶ προσφέρει εἰς τὴν δούκισσαν νὰ τὴν συνοδεύσῃ παρέχων αὐτῇ σκέπην ὑπὸ τὴν ὀμβρέλλαν του. Ἡ πρότασίς του γίνεται δεκτὴ.

Ἡ δούκισσα εἶχε τοὺς κομψότερους πόδας, τὸ ἀνάστημα βραδινὸν καὶ ἀρμονικόν, ὠραίαν ξανθὴν κόμην καὶ τὸ ἐπαγωγότατον μεῖδιον. Τόσαι χάριτες δὲν ἠδύναντο νὰ μὴν ἐμβάλωσιν εἰς περιεργίαν τὸν νεανίαν περὶ τῆς ταυτότητος αὐτῆς. Ἐρωτᾷ λοιπὸν κατ' ἀρχὰς τὴν διευθύνσιν τῆς κατοικίας της: — Πλησίον τῆς πλατείας Beauvau, ἀπαντᾷ ἡ κυρία. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν τοῦ ἀρκεῖ, καὶ ἐξακολουθεῖ.

— Ὁ κύριος σύζυγός σας εἶνε ἴσως ὑπάλληλος ὡς ἐγώ;

— Μάλιστα.

— Εἰς κανὲν ὑπουργεῖον;

— Ὅχι.

— Εἰς καμμίαν Τράπεζαν;

— Ὅχι.

— Εἰς κανὲν ἐμπορικὸν κατάστημα;

— Ὅχι.

— Εἰς συμβολαιογραφεῖον;

— Ὅχι. Ἐργάζεται εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Ταῦτα διαλεγόμενοι εἶχον φθάσει πλησίον τῶν Ἡλυσίων, ὅπου κατῴκει ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου, σύζυγος τῆς δουκίσσης.

Ὁ ὑποχρεωτικὸς νεανίας παρακαλεῖ τὴν δούκισσαν νὰ κρατήσῃ τὴν ὀμβρέλλαν ἵνα διέλθῃ τὴν μεγάλην ἀσκεπῆ αὐλήν τῶν ἀνακτόρων, δώσας εἰς αὐτὴν καὶ σημείωσιν τῆς κατοικίας του ἵνα τῷ τὴν ἀποστείλῃ.

Τὴν ἐπιούσαν ὁ νέος βλέπει ἀπροσδοκῆτως ἐρχόμενον εἰς ἐπίσκεψίν του τὸν δοῦκα τοῦ Berry αὐτοπροσώπως κομίζοντα τὸ ἀλεξιβρόχιόν του, ὅπερ παραδίδει εἰς αὐτὸν καὶ μετ' αὐτοῦ ἐν χαρτοφυλάκιον, ἐπ' οὗ ἡ πρώτη τῶν δεσποινῶν τῆς Γαλλίας εἶχε κεντήσει τὴν λέξιν: *Εὐχαριστῶ*.

Ἐντὸς δὲ τοῦ χαρτοφυλακίου ὁ ἐκπεπληγμένος νεανίας εὔρε τὸν διορισμὸν αὐτοῦ εἰς θέσιν ἀνωτέραν, ἧς κατεῖχεν ἕως τότε.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις εἶνε ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας, προσήκει βεβαίως τὸ καθῆκον νὰ πορίζῃ πάντα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν αἰγίδα

καὶ τὴν πρόνοιαν αὐτοῦ διατελοῦντας· ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ ἀποβαίνουσι μάταιαι καὶ ἀνεπαρκεῖς, ὅταν ἡ γυνὴ ἀγνοῇ τὴν μεγάλην τέχνην τοῦ οἰκονομεῖν. Ἡ οἰκονομία, ἡ φειδῶ εἰσι τὰ μέτα, ἅτινα φέρουσι τὴν εὐμάρειαν ἐν τῷ οἴκῳ διὰ τῆς δικτηρίσεως τῆς τάξεως καὶ ἀποφυγῆς τῆς γλισχροῦτητος.

Οὐδεμία οἰκία τηροῦσα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αὐτῆς τάξιν εἶνε πτωχὴ ἀληθῶς· ὡς καὶ ἀνευ τάξεως οὐδεμία οἰκία εἶνε πράγματι πλουσία. Ἀσφαλέςτατον δὲ μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς εὐδαιμονίας, ἧτις προέρχεται ἐκ τῆς ἐν τῷ οἴκῳ εὐμαρείας, εἶνε ἡ ἐν αὐτῷ ἀπαράβατος τήρησις τῆς οἰκονομίας, τῆς τάξεως.

Εἰς τὴν γυναῖκα δὲ μάλιστα προσήκει ἡ διοικήσις τῆς οἰκίας· αὐτὴ εἶνε ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς τοῦ οἴκου. Καὶ ὅταν διὰ τῆς καλῆς καὶ σώφρονος διοικήσεως αὐτῆς ἀποκαταστήσῃ τὸν οἶκον, οἷος πρέπει νὰ εἶνε, ἐμπνεῖ εἰς τὸν ἄνδρα πλήρη ἐμπιστοσύνην καὶ γίνεται ὁ σύμβουλος αὐτοῦ εἰς πᾶσάν του ὑπόθεσιν καὶ εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησιν. Διὰ τῆς ἐν τῷ οἴκῳ τάξεως ἡ γυνὴ κατορθώνει καὶ ἄλλο οὐχ ἥττον ἀξιόλογον ἀγαθόν, νὰ κρατῇ τὸν ἄνδρα εἰς τὴν οἰκίαν· διότι ἡ τάξις ἐπιφέρει ἐν τῷ οἴκῳ τὴν ἄνεσιν, εὐκοσμίαν, καὶ καθιστᾷ αὐτὸν εὐχάριστον εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις καθιστᾷ αὐτὸν κεκτητικῶς ἐκ τῆς ἐργασίας.

Πόσοι ἐργάται συγχάζοντες εἰς τὰ καπηλεῖα, πόσοι ὑπάλληλοι καὶ ἐμποροὶ διερχόμενοι τὰς ἐσπέρας τῶν εἰς τὰ καφενεῖα, δὲν πράττουσι τοῦτο διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἡ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν ὑπάρχουσα ἀκαταστασία καθιστᾷ εἰς αὐτοὺς δυσάρεστον τὴν διαμονήν.

Τρεῖς εἰσὶν οἱ κυριώτατοι κανόνες, οἵτινες πρέπει νὰ τηρῶνται ἐν τῷ οἴκῳ πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας χρόνου, ματαίας ἐργασίας καὶ συγχύσεως, οἱ ἐπόμενοι:

Νὰ γίνεται *κάθε πρᾶγμα ἔς τὸν καιρὸν του*.

Νὰ χρησιμοποιῆται πᾶν πρᾶγμα εἰς τὸν σκοπὸν δι' ὃν κατεσκευάσθη.

Νὰ τίθεται πᾶν πρᾶγμα εἰς τὴν θέσιν του.

Κ· Φ**

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἐξάλειψις τῶν ἐκ μελάνης κηλίδων.

Πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ἐπὶ τοῦ πατώματος ἢ τῶν ἐπίπλου κηλίδων μελάνης χύσατε σταγόνας τινὰς νιτρικοῦ ὀξέος εἰς κοχλιάριον καφφέ· ἀφοῦ δὲ υγρᾶνετε τὴν κηλίδα τῆς μελάνης διὰ θερμοῦ ὕδατος καὶ τρίψετε μετ' ὀπίον, ἀλείψατε διὰ χρωστήρος αὐτὴν μετ' ὁξὺ, φροντίζοντες ἵνα, ἅμα ἐξαφανισθῇ ἡ μελάνη, τρίψητε ἀμέσως μετ' ὀπίον βρεγμένον εἰς ὕδωρ ψυχρὸν· ἄλλως θὰ μείνῃ λευκὸν σημεῖον, τὸ ὁποῖον δυσκόλως θέλει ἐξαλειφθῆ.